

ميلاد حضرت امام حسين (عليه السلام)

<"xml encoding="UTF-8?">

بسم الله الرحمن الرحيم

روايات مشهور در تاريخ ولادت حضرت امام حسين (عليه السلام)

مشهور آنست كه ولادت آن حضرت در مدينه در سى ام ماه شعبان بوده، و شيخ طوسى ره روايت كرده كه بيرون آمد توقيع شريف به سوى قاسم بن علاء همدانى وكيل امام حسن عسكرى (عليه السلام) كه مولاي ما حضرت حسين (عليه السلام) در روز پنجشنبه سيم ماه شعبان متولد شده پس آنروز را روزه دار و اين دعا را بخوان:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْخ.»

و ابن شهر آشوب (ره) ذكر كرده كه ولادت آن حضرت بعد از ده ماه و بيست روز از ولادت برادرش امام حسن (عليه السلام) بوده و آن روز سه شنبه يا پنجشنبه پنجم ماه شعبان سال چهارم از هجرت بوده، و فرموده روايت شده كه مابين آن حضرت و برادرش فاصله نبوده، مگر به قدر مدت حمل و مدت حمل و شش ماه بوده است.

و سيد بن طاوس و شيخ ابن نما و شيخ مفيد در ارشاد نيز ولادت آن حضرت را در پنجم شعبان ذكر فرموده اند ،

و شیخ مفید در مقنعه و شیخ در تهذیب و شهید در دروس آخر ماه ربیع الاول ذکر فرموده‌اند، و به این قول درست می‌شود روایت کافی از حضرت صادق (علیه السلام) که مابین حسن و حسین (علیهما السلام) طهری فاصله شده و مابین میلاد آن دو بزرگوار شش ماه و ده روز واقع شده و الله العالم.

اختلاف مورخین شیعه و سنی در تاریخ ولادت امام حسین (علیه السلام)

مورخین شیعه و سنی در ولادت امام (علیه السلام) اختلافاتی دارند که ولادت حضرت در چه روزی، چه ماهی و چه سالی بوده است؟ عده ای گفته اند امام حسین (علیه السلام) سوم یا پنجم شعبان یا پنجم جمادی الاول و یا آخر ربیع الاول سال سوم هجری متولد شده اند. و بالجمله اختلاف بسیار در باب روز ولادت آن حضرتست.

البته همگی بالاتفاق گفته اند امام در طول شش ماه و ده روز تولد یافته اند. چون شیرخوارگی دو سال (بیست و چهار ماه) طول می کشد حضرت صفیه (عمه پیامبر صلی الله علیه و آله و علی علیه السلام) می گوید: وقتی حسین (علیه السلام) تولد یافت، پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: عمه جان، فرزندم را بیاور. عرض کرد: هنوز پاکیزه اش نکرده ام. پیامبر فرمود: آیا تو می‌خواهی او را پاکیزه کنی؟ خداوند او را پاکیزه و مطهر به دنیا آورده است. سپس پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) گریه نمودند و فرمودند: خداوند لعنت کند مردمی را که کشندگان تو هستند. صفیه عرض کرد: کشندگان او چه کسانی هستند؟ فرمود: دنباله گروهی از نسل بنی امیه. سپس در گوش راست حضرت اذان و در گوش چپ حضرت اقامه قرائت نمودند.

کیفیت ولادت امام حسین (علیه السلام)

شیخ طوسی (ره) و دیگران به سند معتبر از حضرت امام رضا (علیه السلام) نقل کرده‌اند که چون حضرت امام حسین (علیه السلام) متولد شد، حضرت رسول صلی الله علیه و آله اسماء بنت عمیس را فرمود که بیاور فرزند مرا ای اسماء، اسما گفت آن حضرت را در جامه سفیدی پیچیده به خدمت حضرت رسالت صلی الله علیه و آله بردم، حضرت او را گرفت و در دامن گذاشت و گوش راست و اذان در گوش چپش اقامه گفت، پس جبرئیل نازل شد و گفت: حق تعالی ترا سلام می‌رساند و می‌فرماید که چون علی (علیه السلام) نسبت به منزله هارون است نسبت به موسی (علیه السلام) پس او را به اسم پسر کوچک هارون نام کن که شبیر است و چون لغت تو عربی است او را حسین نام کن. پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله او را بوسید و گریست و فرمود که ترا مصیبتی عظیم در پیش است، خداوند لعنت کن کشنده او را. پس فرمود که ای اسماء این خبر را به فاطمه مگو.

چون روز هفتم شد حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که بیاور فرزند مرا چون او را به نزد آن حضرت بردم

گوسفند سیاه و سفیدی از برای او عقیقه کرد که یک رانش را به قابله داد و سرش را تراشید و به وزن موی سرش نقره تصدق کرد و خلوق بر سرش مالید، پس او را بر دامن خود گذاشت و فرمود ای ابا عبدالله چه بسیار گران است بر من کشته شدن تو، پس بسیار گریست. اسماء گفت: پدر و مادرم فدای تو باد این چه خبر است که در روز اول ولادت گفתי و امروز نیز می‌فرمائی و گریه می‌کنی، حضرت فرمود که: می‌گیریم بر این فرزند دل‌بند خود که گروهی کافر ستمکار از بنی امیه او را خواهند کشت، خدا نرساند به ایشان شفاعت مرا، خواهد کشت او را مردی که رخنه در دین من خواهد کرد و به خداوند عظیم کافر خواهد شد، پس گفت خداوند سؤال می‌کنم از تو در حق این دو فرزندم آنچه را که سوال کردم ابراهیم در حق ذریت خود خداوند تو دوست دار ایشان و دوست دار هر که دوست می‌دارد ایشان را و لعنت کن هر که ایشان را دشمن دارد لعنتی چندان که آسمان و زمین پر شود.

ملکی به نام فطرس

شیخ صدوق و ابن قولویه و دیگران از حضرت صادق (علیه السلام) روایت کرده‌اند که چون حضرت امام حسین (علیه السلام) متولد شد حق تعالی جبرئیل را امر فرمود که نازل شود با هزار ملک برای آن تهنیت گوید حضرت رسول (صلی الله علیه و آله) را از جانب خداوند و از جانب خود، چون جبرئیل نازل می‌شد گذشت در جزیره از جزیره‌های دریا به ملکی که او را فطرس می‌گفتند و از حاملان عرش الهی بود.

وقتی حق تعالی او را امری فرموده بود و او کندی کرده بود پس حق تعالی بالش را در هم شکسته و او را در آن جزیره انداخته بود پس فطرس هفتصد سال در آنجا عبادت حق تعالی کرد تا روزی که حضرت امام حسین (علیه السلام) متولد شد.

و به روایتی حق تعالی او را مخیر گردانید میان عذاب دنیا و آخرت او عذاب دنیا را اختیار کرد پس حق تعالی او را معلق گردانید به مژگانهای هر دو چشم در آن جزیره و هیچ حیوانی از آنجا عبور نمی‌کرد و پیوسته از زیر او دود بدبوئی بلند می‌شد چون دید که جبرئیل با ملائکه فرود می‌آیند از جبرئیل پرسید که اراده کجا دارید؟ گفت چون حق تعالی نعمتی به محمد (صلی الله علیه و آله) کرامت فرموده است، مرا فرستاده است که او را مبارک باد بگویم، ملک گفت ای جبرئیل مرا نیز با خود ببر شاید که آن حضرت برای من دعا کند تا حق تعالی از من بگذرد. پس جبرئیل او را با خود برداشت و چون به خدمت حضرت رسالت (صلی الله علیه و آله) رسید تهنیت و تحیت گفت و شرح حال فطرس را به عرض رسانید. حضرت فرمود که به او بگو که خود را به این مولود مبارک بمالد و به مکان خود برگردد. فطرس خویشتن را به امام حسین مالید، بال برآورد و این کلمات را گفت و بالا رفت عرض کرد یا رسول الله همانا زود باشد که این مولود را امت تو شهید کنند و او را بر من به جهت این نعمتی که از او به من رسید مکافات است که هر که او را زیارت کند او را به حضرت حسین (علیه السلام) برسانم، و هر که بر او سلام کند من سلام او را برسانم، و هر که بر او صلوات بفرستد من صلوات او را به او می‌رسانم.

و موافق روایت دیگر چون فطرس به آسمان بالا رفت می‌گفت کیست مثل من و حال آنکه من آزاد کرده ی حسین

بن علی و فاطمه و محمد (علیهم السلام).

مکیدن انگشت ابهام حضرت محمد (صلی الله علیه وآله)

این شهر آشوب روایت کرده که هنگام ولادت امام حسین (علیه السلام) فاطمه (علیها السلام) مریضه شد و شیر در پستان مبارکش خشک گردید رسول خدا (صلی الله علیه و آله) مرضعی طلب کرد یافت نشد پس خود آن حصرت تشریف آورد به حجره فاطمه (علیها السلام) و انگشت ابهام خویش را در دهان حسین می گذاشت و او می مکید. بعضی گفته اند که زبان مبارک را در دهان حسین (علیه السلام) می گذاشت و او را زقه می داد چنانکه مرغ جوجه خود را زقه می دهد تا چهل شبانه روز رزق حسین (علیه السلام) را حق تعالی از زبان پیغمبر (صلی الله علیه و آله) گردانیده بود، پس روئید گوشت حسین (علیه السلام) از گوشت پیغمبر (صلی الله علیه و آله)، و روایات به این مضمون بسیار است.

و در علل الشرایع روایت شده که حال امام حسین (علیه السلام) در شیر خوردن بدین منوال بود تا آنکه روئید گوشت او از گوشت پیغمبر (صلی الله علیه و آله) و شیر نباشامید از فاطمه (علیها السلام) و نه از غیر فاطمه.

و شیخ کلینی در کافی از حضرت صادق (علیه السلام) روایت کرده که حسین (علیه السلام) از فاطمه علیها السلام و از زنی دیگر شیر نیاشامید او را به خدمت پیغمبر (صلی الله علیه و آله) می‌بردند حضرت ابهام مبارک را در دهان او می‌گذاشت و او می‌مکید و این مکیدن او را دو سه روز کافی بود. پس گوشت و خون حسین (علیه السلام) از گوشت و خون حضرت رسول (صلی الله علیه و آله) پیدا شد فرزندی جز عیسی بن مریم (علیه السلام) و حسین بن علی (علیهما السلام) شش ماهه از مادر متولد نشد که بماند، و در بعضی از روایات به جای عیسی یحیی نام برده شده. عَرَبِيَّة: (قاتل سَيِّد بحر العلوم است)

لِلَّهِ مُرْتَضِعٌ لَمْ يَرْضَعْ أَبَدًا | مِنْ ثَدْيِ أُنْثَى وَ مِنْ طِه مَرَضِعُهُ